

Episco præbeat aurum. Idem libro decimo sexto. Publicatus uēdit tamen atq; extrema liguris. Plautus amphitrone. Ita peregrē ueniens hospitio publicatus accipiar. Cælius plocio. Ibo domum ad plebem pergitur publicatus defendendum est. Pōpō campanis. Dat ordo senio, & fullonibus publicatus abaria.

Proteruiter. Ennius pancratiaſte. Quis est qui nostris foribus tam proteruiter? Ignauiter pro ignaue. Lucilius satyrarum libro decimo sexto. Cur tam ignauiter hoc præsertim tempore queris? Quadrigarius annali. libro secundo. Et qui ibi erant non ignauiter putando eum diem pro meliore habuerunt. Mutuiter pro mutuo. Varro octogesimo *πρὸ τοῦ μὴ οὐκ ὀκτώσ.* Viue meq; ama mutuiter.

Perſpicace pro perſpicaciter. A franius diuortio. Quam perſpicace, quam benigne, quā cito, q̄ blādo, q̄ meti est pectore.

Aſperiter Næuius pullis, ubi tu nequaquam cubares aſperiter. Celeranter pro celeriter. Accius antenoridis, sed quis hic est, qui maritimum cursum huc celeranter rapuit?

Dapsile. Pomponius rufico. Quid nunc uis fieri uerem sume dapsile, ac diluade. Exquisitum. Varro Aiaæ, stramentito acre æger medicos exquisitum conuocabas, ut conualeſceret. Hilare. Marcus Tullius de orat. Quis unquam res præter hunc tragicas penē comiæ tristes, remisse ferias hilare. A franius priuigno. Et propter patrualem tuam conſtituit hilare anhelans deiecta coma.

Festinatim pro festinanter. Pomponius asinaria, exiliui de nocte ad molam ſiellene festinatim. Siſenna hiftoriarum libro quarto, præter festinatim de caſtellis ad caſtra maxima pedites conduxit. Pugnitus pro pugnis. Cælius fallacia. Nisi quidam qui se malit pugnitus peſſundari.

Fuile ſuilititer. Ennius phœnicæ. Ut quod factum est ſuile amica nos feramus. fortiter. Humanitus pro humaniter. Turpilus pedio. Quare eſſe dicat quiſquam illum hominem haud quicquam facere humanitus. Caſſius hemina hiftoriarum libro quarto. Quare ſi omnes artes humanitus aguntur. A franius repudiato. Quanto ſacilius ego, qui ex equo uenio adducor ferre humana humanitus.

Inimiciter. Accius didaſcaliorum libro primo. Placare hoſtem ferocem inimiciter accenſum. Memore pro memoriter. Pomponius philoſophia. Sed ne cum iſta hæc memore meministi, indicat qui illud aurum abſtulit, non didiahariolari gratis. Immortalitus. Turpilus etera.

Sat me, ut meum cor uoluptatibus dat immortalitus ſe obtulit mihi hæc ſacilitas. Largitus pro large. A franius materiter. Quid iſtuc eſt? quid ſteſ? quid lacrymas? largitus proloquere. Iracunditer. Cælius ſubdituus. Quæ ſo ne temere hæc rem agas & ne iracunditer.

Minutum pro minuite. Lucilius libro quinto. Dic quam cogit uis ire minutim per comiſſuras rimarum noctis nigrore. Parater pro paræ. Pomponius Verre. Salbeolo parater tanquam frater mihi ſis medium abdomē cum diuidam.

Superbiter. A franius purgamento. Illa ſuperbiter imperat. Næuius belli punia libro ſexto. Superbiter contemptim conerit legiones. Longinque, & longiter pro longe. Accius andromache. hæc malo annos multos longinque a domo bellum gerentes ſummum ſumma induſtria. Lucilius libro tertio. Non (ut opinor) id a lecto iam longiter rati.

Perplexim pro perplexe. Plautus ſiſcho. Vtrum ego perplexim lacſſam orationem ad hunc modum. Hemina hiftoriarum libro primo. Prudens perplexim ſcottino ſcribit. Saniter. A franius megaleſibus. A deſto, aſſentio te amare me adorare ſaniter. Rarentur. Cælius pauſi-

macho. Aedepol uoluntis homini rarenter uenit. Næuius exodio. Multum ames, paulum des crebro, uenias rarenter. Ennius andromacha, ſed quaſi ferrum, aut lapis durat rarenter genitum conatur trabem ergaſtulo longe ab urbe uillatier quo herus rarenter uenit. Lilius tereo, rarenter uenio.

Contemptim pro contemner. Næuius belli punia libro ſexto, ſuperbiter contemptim conerit legiones.

Temeriter. Accius amphitryone. Hoc in re eſt, quod tu tam temeriter meam beneuolentiam interiiſſe es ratus.

Restrictim pro reſtrictæ. A franius thaide, ea quæ ferme ſedere melius conſultoribus, quam reſtrictim cogitate, atq; omnibus rationibus. Præclariter. Quadrigarius annali libro quarto. Et ita rebus præclariter geſtis Romam reuerterunt. Toruiter. Pomponius auctorato. Occidit tuum toruiter me amores amauit. Ennius lupia ſta. quem nunc tu tam toruiter increpuiſti. Puriter. Pomponius haruſpice, ſac puriter, uel pectore ruſtico uti tractes, laui iandudum manus. Næuius uirgine prægnante. Sequere me, puriter uolo faciās igni, atq; aqua uolo hunc accipere. Verecunditer.

Pomponius macco. Virginem præteriens uidit duos ſenſim in ludo uerecunditer non docentem diſcipulum, uerum ſcalpentem naters. Certatim. Virgilius æneidos libro quarto. Certatim ſocij feriunt mare, & æquora uerrunt.

Abunde. Siſenna hiftoriarum libro quarto. Perſuſe atq; abunde ſparſi uſi magnum pondus auri, argentiq;.

Miferiter pro miſere. Laberius marco. Mens incorrupta miſeriter corrumpitur. Properiter. Catullus. Animula miſerula properiter abit.

30

DE DOCTORVM INDAGINE.

Mnes artem ſeſti negant aduerbijs præpoſitionem addi oportere, ſed authoritas ueterum præponi iubet. Deſubito Titimnius prælio. Sed amabo quid deſubito tam repente ad me ueniſti? Ennius pancratiaſte. Cum deſubito me orat mulier lacrymans, quæ ad genua accidit. A franius emanapato. Quam beatæ ſeniçæ uidentur mihi mulieres, quæ iurgio, & beneuolentia terrent deſubito uiros. Cælius aſoto. Nam ego duabus uigilijs tranſactis, duco deſubito donum. Quadrigarius annali libro ſecundo. His deſubito utriſq; nuntiatuſ ipſorum copias adeſſe. Næuius tripartita. Poſtquam ſe uidit hæredem, deſubito diuortium fecerunt. Lucretius libro ſecundo. Vim cupidam tam deſubito, quàm meni habet ipſa. Lucilius ſatyriarum libro decimo. Quamuis deſubito trinis deducere ſcalis. Marcus Tullius de repu. libro ſexto. In his, ut meministi, concuſſu leuiſſimæ multitudinis ære congeſto ſuenus deſubito eſſet ornatum. Accius euryſaç. Tot trophæa tam deſubito ſummam gloriam eurotis ſines. Pomponius pappo. Agricola uolo ſcire ex te, cur urbanas res tam deſubito deſeris. Idem piſtore. Fit deſubito hilarus, triſtis ſaltat, uidens ringitur. Næuius danae. Deſubito famam tollunt, ſiquam ſolam uidere in uia. Derepente. Turpilus boiuntibus. Eum derepente uxorem audio ducere. Ennius Phœnicæ. Ibi tum derepente ex alto in altum deſpexit mare. A franius incendio. Non uſquequaq; idoneum inuenias locum. Vbi derepente, cum uelis, faciās lutum. Idem homine. Atq; ille derepente in iumentum exiit. contendit oculos. derepente abit caelo. Ennius Hectorys lytris. Ecce autem calligo aborti eſt omnem proſpectum abſtulit.

40

50

60

abstulit, derepente contulit sese in pedes. Varro sesquialysse. In thespia, dum oro derepente. Acius Asphyraete. Hic per matutinum lumen taro properantem gradu derepente aspicio ex nemore pavidum, & properantem egredi. Nevius macco, scilicet dentes derepente in caenam si peccaveris. Terentius ecyra. Ita corripuit derepente tacitus ad filiam. Pomponius pracone posteriore. Vis facere, ut novem uenulum derepente deferat.

Picumus est uis Marti dicata, qua picum, uel picam uocant, & deus qui sacris romanis adhibetur. Aemilius Macer i theogonia, & nunc a gressis inter picumus habetur. Higinus, picumus est parua ueste picus Martis. Fabius pictor rerum gestarum libro primo. Et simul uidebant Picam Martium. Idem iuris pontifex libro tertio. Pulumno, & picum. Varro de uita populi Romani libro tertio. Pedius petus cum esset praetor urbanus, & sedens in sella curuli ius diceret, populo picus Martius aduolauit, atq; in capite eius assedit. Veterum memorabilis scientia pauorum numerum pro bonis ponebat, multos contra malos appellabat. Terentius eunucho. Si quisquam est, qui placere se studeat bonis quam plurimis. Acius tercio. Video ego te mulier more multarum uter, ut uim contendas tuam ad maiestatem uiri. Idem epi rousi uaxu probis probatum potius quam multas fore. Lucilius satyrarum libro decimoquarto.

Non paucis male ac si a sapientibus esse probatum uai ta-er rindari uaxapbi uirois aradent. Idem libro decimotertio, Vnus modo de multis, qui ingenio sit. Marcus Tullius de re pu. libro quarto. Nec in hac disensione sese populi causam, sed bonorum. Idem de re pu. libro sexto. Et uero in disensione ciuili cum boni plusquam multi ualent expendendos ab his, non numerandos puto. Afranius suspecta. Noli ex stultitia multarum credere esse animum meum. Censere, & arbitriari ueteres cognatione quadam socia, ac similia esse uerba uoluerunt. Varro de re pu. libro uigesimo. Quod uerbum censeo & arbitror idem poterat ac ualebat. Plautus rudente. Non uidisse undas maiores censeo. Idem menaechmus. Demam hanc coronam, atq; abijciam ad leuam manum, ut si sequetur me, hac abijisse censeat. Varro de uita populi Romani libro secundo. Itaq; quod hos arbitros instituerunt populi censores appellauerunt. Idem enim ualet cenferi, & arbitriari.

Affici malis tantum consuetudo praesumpsit, cum sit positum & bonis. Marcus Tullius de officiis libro primo. Si quo aliquo honore, aut imperio affectus obseruare, & colere debemus. Varro eumenidibus. Coronam ex auro, & gemmis fulgentem gerit luce locum afficiens. Decuriones & centuriones a numero, cui in militia praerant, dicebantur. Aacensi qui his accensebantur id est attribuebantur. Varro de uita populi Romani libro tertio. Quid ea scripturis. Cum erant attributi decurionibus, & centurionibus qui eorum habent numerum aacensi uocabantur. Eosdem etiam quidam uocabant ferentarios qui depugnabant pugnis & lapidibus his armis, quae ferrentur, non quae tenerentur.

Lateres apud quosdam, ut scrobes cuius generis habentur, incertum est. sunt autem generis masculini. Varro de uita populi Romani libro tertio. Nam lateres argentei, atq; aurei primum conflati, atq; in aerarium conditi. in alio loco idem, later, quem conuadruuit regius. Modesta moderatio modus modicum mediocre, hunc habent ordinem, quod modesta fundamentum soliditas basis ipsa uirtutis est, e qua gignitur moderatio, quae temperat, uirgatq; modos, qui ex supra memoratis disciplinis in factis sunt, & in dictis & ceteris talibus, quae agendi officia sunt, iunguntur. Modicum uero moderatum est, mediocre quod medium. Ita saepe posi-

tum in magnis authoribus aucupauimus. Varro de liberis educandis. Omnia inquam in docendis pueris, quae damna non prohibent uerum bonum fieri, mediocria modica sunt.

Prouentum etiam malarum rerum dia ueteres uoluerunt. Lucilius libro uigesimo sexto. Deinq; adeo male me accipiunt decimae & proueniunt male. Imbuere consuetudo inducere, uel inficere existimat, cum sit proprie maculare, uel polluere uel inficere. Acius armorum iudicio. Inter quos saepe, & multo saepe sanguine imbutos. Idem Menalippo. Credite me amica mortem imbuturum manus. Pacumius periboea. Nam si te reget pudor, siue adeo cor sapientia imbutum foret. Marcus Tullius de republica libro quinto. Quae cum Scipio dixisset admodum probans. nimis enim erat odio rhetorum imbutus. Varro i uato muu xepi ouaiou.

At regis ensis sanguine imbutus nigro. Sallustius Catilina bello. Quasi uenenis malis imbuta corpus, animumq; uirilem effeminat. Virgilius libro sexto. Quae fors prima dedit sanguis nouus imbuunt arma. Marcus Tullius in Hortensio. Vt qui purpuram uolunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam, sic literis, talibusq; doctrinis ante excoli animos, & ad sapientiam concipiendam imbui, & praeparari deest. Varro agathone, ne ideo quod maiores nostri uirginis acerbis ueneris uocabulis imbui noluerunt. Compotem bonae rei solum dia existimatur, cum etiam malare positum sit. Acius Clytemnestra. Cur me miseram irridet magis compotem & multis malis. Mira & miracula ueteres pro monstris uel horrendis ponebant. Lucilius satyrarum libro primo. Miracula ciet thelephantas. Plautus amph. Nymia memoras mira, sed uidisti uxorem meam? Virgilius geor. libro quarto. Omnia commutat sese in miracula rerum. Diem uolunt cum faminino genere dicimus tempus significare, masculino die ipsum. Nos contra inuenimus. Turpilius pedio. Quando equidem amorem inter a pedine ipse leniuit dies. id est ipsum tempus. Pacuuius duloreste. Gnatam despondit nuptijs, hanc dat diem. Virgilius aeneidos libro secundo. Ergo dies infanda aderat mihi sacra parari. Victorem alte rei superatorem dia uoluit Virgilius geor. libro secundo. Inde se catus per montes Victor, atq; alta cacumina regnat. Versacrum quidam dictum putant, ut plerumq; uitabile, & execrandum, Sed Sifenna religiosum dicit historiarum libro quarto. Quondam sabini feruntur uouisse, si res communis melioribus locis constitisset, se uersacrum facturos. Apud ad Lucilius li. xxx. Aut cum iter est aliquo, & causam commentaui, ut apud auri ficem, ad matrem, communem cognatam ad amicum.

Error consuetudinis apud pro in utitur. Itaq; uitiose dicimus, cum nos in foro fuisse dicimus apud forum fuisse se, cum apud iuxta significet. Acius euryfaca. Apud ipsum addis. Turpilius leucadia. Vtinam nunc apud ignem aliquem magna gnum assidam. Marcus Tullius de re pu. libro tertio. Cuius etiam forum Cato ille noster cum uenerat ad se in sabinnos, ut ex ipso audiebamus, misere solebat, apud quem sedens samnium quondam hostium tum iam clientium suorum dona releguerat. Acius Diomede. Adsum apud te genitor. Sallustius iugurthino bello. Caeteru apud aquam Syllam cum equitibus nocte agitari iubet. Apud pro in etiam dictum inuenimus. Vt Terentius andria. Apud forum modo e' Dano audiui. Marcus Tullius de signis. Caenam isti dabat apud uilam in tyndaritano. Pro etiam ante significat. Vt Virgilius libro octauo. Stabat pro te plo & capitolia caesa tenebat.

Operari est deos religiose, & cum summa ueneratione sacrificijs litare, uel conuiriari. Pomponius pracone po-

Y iij

steriore Ad ueneris profectus est mane uentulus uotum ut solueret, ibi nunc operatus est. Afranius excepto. Proficiscor res tempus, locus simul otium hortabatur, ut operatum illum Dianæ degerem sanctum diem. Idem eadem. Iubeo hominem tolli, et colloctri, et confoueri soluo operam Dianæ. Virgilius geor. libro primo. Læcis operatus in herbis. Lucretius libro xxx. Aut operat aliquo in celebri cum equalibus fano.

Sexagenarios per pontem mittendos male diu popularitas intellexit. Varro de uita populi Romani libro secundo. Honefiam causam, religiosamque patefecerit, cum in quintum gradum peruenerant, atque habebant sexaginta annos, tum denique erant a publicis negotiis liberi, atque otiosi. Ideo in proverbium quidam putant uenisse, ut dicitur sexagenarios de ponte dei oportere. id est quod suffragium non ferant, quod per pontem ferebatur. Stricturæ proprie dictæ sunt scintilla, quæ de ferro feruenti micant, cum massa malleis caditur, unde et in eis est appellata, dictæ autem quod strictius emittantur, aut quod oculos sui fulgore perstringant. Virgilius libro octauo, Strix turæ calybum, et fornacibus ignis anhelat. Proximam dicebant ueteres non solum adhaerens, et adiunctum uerum etiam longe remotum, si tamen inter duo discretum nihil medium extitisset. Virgilius æneidos libro quinto. Proximus huic longo, sed proximus intervallo insequitur. Sallustius in situ ponti de promontorijs paphlagonum, et quod *κρηστήριον* appellauit, posuit. Memini illam rem difficilius dictis putant plurimi. Virgilius bucol. Numeros memini si uerba tenerem. Et alternos musæ meminisse uolebant. Cicero de orat. libro tertio. Quod fuit in Craccho, quem tu melius Catulle meministi, quod me puero tantopere ferretur. Turbam, et turbas diuersam uolunt habere significationem, ut sit turba populi conuentus. Turbae turbationes. Nos contra lectum inuenimus et indistincte positum. Et pro turbis turbam. Actus athamante. An dubito aliquid agis, atque ne in turbam te implicet. Idem *σακχαιός*, uel trophæo. Non uides, quantum turbam, quantos ne fluctus concites? Turpilium thrasyleone. Nemo unquam uidit ebrium ire interdum, neque turbam facere, neque fores exurere. Ter. eunucho. Nequam ille hodie infamans turbam faciat, aut uim thaidi. Marcus Tullius de senectute. Cum in illum diuinorum animorum concilium, cœtumque proficiscar, cumque ex hac turba, et collusione discedam. Plautus aulularia. Redeo intro, nequid hic turbæ fiat. Cælius umbrus. Mirum adeo nisi frater domi ebrius turbam aliquam dedit. Demensum. Terentius phor. quasi demensum posuit. Quod ille unquam uix demensum suo suum de fraudans genium comperit miser. Cicero de orat. æstimatum, uel æquatam dicit, quæ non ex insidijs, sed aperte palam elaborat, ut uerba uerbis quasi demensum, et paria respondeant. Superuacuum non putat oportere dici Varro de uita populi Romani libro tertio. Sed superuacuum, in quo est superuacuum pro superuacuo. Cæcum ueteres pro improvido dixerunt. Varro de uita populi Romani libro quarto. Neque id cæci consules fecissent, quæ mandata arcana tam pio sedissent, aut diuidi centum. Cn. magnum. Quoties per accusatum cæsum annos uel dies loquimur, iuges annos uel dies significamus. Quoties per ablatiuum per intervallo interiectis aliquibus annis uel diebus. Itaque qui optantes multis annis dicunt, multos annos melius dixerint. Virgilius geor. libro secundo. Ergo non hyemes illam, non flabra, neque imbres. Conuellunt, immota manet, multosque per annos. Multa uirum uolens durando secula uincit. Plautus trinumo. Quia ruri dum sum ego, uno sex dies me absente, atque insciente inconsultu meo ædoris uenales hisce iscri-

bit literis. Turpilium philopatro. Ecce autem tuo more, ut soles uidere mihi a gre pati, quia hos dies complusculos intercaspedo sumpti faciendi sunt. Idem hetera. Rus ad illas comigrat, habitamus hyemem totam cum mulierculis. Virgilius geor. libro quarto. Septem illos totos perhibent ex ordine menses Eleuisse. Cicero de repu. libro primo. Nec tantum Carthago habuisset opum sexcentos fere annos sine consilijs, et disciplina. Idem de repu. libro secundo. Itaque illa præclara institutio Romuli cum ducentos annos, et xxx. fere firma mansisset. Sallustius hist. libro primo. Et deponere ualidam urbem multos dies restantem pugando uicit. Lucretius libro. xxi. Qui sex menses uitam ducunt orco spondent septimum. Dubio potius, quam difficili intellectu uates posuit Manuianus. Sed misera ante diem, subitoque accensa furore, cum huic sententiæ aduersetur uersus eius cum opinione sentiens plurimorum. Fortuna omnipotens, et ineluctabile fatum. uerum sensibilitatis eius non leuis ratio est, quæ prima sententiæ philosophicæ accipit, intellectumque ait, sui cuique mores fingunt omnipotens fortuna esse desinit, quod Sallustius mire. Fortuna simul cum moribus immutatur. Ac per hoc ex ea similitudine iam fatum ineluctabile esse non poterit, quod ex una causa fortuna fieri uideatur et fatum. Potest etiam fatum morum mutabilitate conuerti, ut ex his aut celere, aut tardum, aut bonum fiat, aut pessimum. Accensa enim furore Dido amoris iniqua uolentia, quia ut ipse ait, Omnia uincit amor. Ante diem merito uideretur occidere, quod etiam Homeri eiusmodi est, quem Virgilius noster omni æmulatione sectatur. *σφῆρις ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μῦθον ἄλλῃ ἔχουσι*. quod est ὑπὲρ μῦθον ultra decretum. quod si admittitur ut ulterius protendatur, quoniam id ex moribus factum est quod significat *σφῆρις ἀτασθαλίῃσιν* admittere. Poteritis de moribus prope ratam etiam fati celeritatem ut intra diem possit admitti, quoniam recepit (ut Homerus ait) magnitudinem ultra uim fati. Impotentiam enim potentiam auctoritas dedit. Sienna hist. libro tertio. Sublatus letitia nimia, atque impotentia commotus animi. Inuenimus et in Varro ne multis annis cœtinuis dicit *παραπληροστων*. Cuius ibi annis multis masculi uestigium inuenitum est. Dona consuetudine hæc habentur, quæ aut propitiandis dijs dantur, aut hominibus pro bene factis redduntur. Sed auctoritate pro ultione positum manifestum est. Virgilius bucol. Aut ut mutatos tres narrauerit artus.

Quas illi Philomela dapes, quæ dona pararit.

Quando pro quoniã dicitur potest. Virgilius libro sexto. Vni oro quando hic inferni Ianua ditis dicitur. Et rursus idem. Hic tibi fabor enim, quando hæc te cura remordet.

Vel pro etiam est. Marcus Tullius epistola ad Brutum libro octauo. Et quod te tantum amat, ut uel me audeat prouocare. Lucretius libro. xxix. Hoc inuenisset unum ad morbum illum homini uel bellissimum. Marcus Tullius de officijs libro secundo. Quæ beneuolentia fidelis uel ad perpetuitatem. Idem in hortensio. Vidi in dolore podagra nihil ipsum uel omnium maximum stoicorum Possidonium, quam Nicomachum tyrinum hospitem meum fortiorem. Virgilius geor. libro tertio. Belgica uel molli melius feret esse da collo. Varro eumenidibus. Ex his, atque eiusmodi institutis, ac uita, uel ad Herculis athletæ facti erant. Virgilius. Carmina uel celo possunt deducere lunam. De pro ab. Lucretius libro. xxi. Solus iam uim de classe prohibuit uolcani. Pilmnus, et Picumnus dijs præsidet auspicijs coniugalibus deputantur. Varro de uita populi Romani li. secundo. Natus si erat natalis, ac sublatus ab obstetrice statuebatur in terra, aut auspiciaretur rectus esse dijs coniugalibus piluno et picuno in adibus lectus sternebatur. Caduceus